

[Lundberg.]

Dyrlæge, Larsen i Harridslev umiddelbart udenfor Randers By, havde stemplet dette Kadaver med første Klasses Stempel. Nu viste det sig desværre, at man hos et af Slagterforeningens Bestyrelsesmedlemmer, der i længere Tid havde handlet med denne Slagter ude paa Landet og aftaget hans daarlige Kød, fandt to Kroppe, der ligeledes var fuldkommen kassable. Nu kan man jo sige: Ja, men det maa jo være et isoleret Tilfælde, i alt Fald kan Slagteren ikke gøre for, at der ude paa Landet er en Dyrlæge, som samvittighedsløst stempler Kød, der er sundhedsfarligt for de arme Mennesker, der kommer i Besiddelse af det. Hertil er dog at sige, at han indtil et halvt Aar i Forvejen gentagne Gange var advaret imod at handle hos den vedkommende Slagter og aftage hans Kreaturer, og at denne Slagter i mange Miles Omkreds havde et meget daarligt Ry paa sig; han maatte vel derfor nok i nogen Grad kunne siges at have haft Forpligtelse til at være mere paa-passelig. Det viser sig ogsaa, at Slagteriet ude paa Landet maatte lukkes af Politiet, fordi der herskede et grænseløst Svineri; Indvolde af tuberkuløse Kreaturer flød omkring, medens Hønsene morede sig med at pille af, hvad de kunde lide. Nu rejser det Spørgsmaal sig, om man kan have Tillid til en saadan Dyrlæge i en § 2-Kommune, og om han bør kunne afgøre disse Spørgsmaal. Der kan jo rejse sig det Spørgsmaal, om en saadan Dyrlæge ikke er blevet købt til at give disse tuberkuløse Kadavere første Klasses Stempel. Om dette siger Veterinærfysikus, Professor C. O. Jensen:

„Vor Kødkontrol i Landdistrikterne lider af den Fejl, at Slagterne selv betaler Dyrlæge. Det er ganske vist Ministeriet, der fastsætter Taksterne, men ikke enhver Dyrlæge er saa sikker i sin Op-træden, at han kan gøre sig uafhængig af den, der betaler.“

Det forekommer mig, at denne Udtalelse af Veterinærfysikus er af en meget alvorlig Art, den viser, at de øverste veterinære Myndigheder ikke stoler paa, at Dyrlægerne i § 2-Kommunerne er uafhængige. Det viser sig, at Slagteren ude paa Landet begyndte sin Trafik straks efter, at den nye Kød-ordning var kommet, han købte saadanne billige, jeg havde nær sagt faldefærdige, Kreaturer og eksporterede dem til København og til Slagelse, ligesom han ogsaa videre-solgte en Del i Randers By; de var i Sandhed faldefærdige og segnefærdige af al mulig Sygdom og Daarligdom, saaledes at man ikke altid fik Tid til at slagte dem,

inden de næsten var døde, men man havde Byens Cyklesmed ved Haanden, og det var gerne ham, der foretog Slagtingen; han var nær ved, og paa den Maade kunde der reddes en hel Del.

Nu kommer det Spørgsmaal, om Slagte-ren i Randers, der til Slut maatte lukke sin Forretning, har lidt denne Tort uret-færdigt. Et æret Medlem af dette Ting, det ærede Medlem Hr. Hedelund, som jo er Dyrlæge, har saavel ved første Behand-ling af Forslag til Lov om indenrigs Kød-kontrol som i Dyrlægernes Medlemsblad rettet, i alt Fald efter min Mening, vold-somme Angreb mod Slagtehusinspektøren i Randers, de sætter en Klik paa hans Ære som Dyrlæge og som tilsynsførende paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. Hede-lund har ikke blot benyttet Folketingets Talerstol og sit Mandat som Folketings-mand, men ogsaa Dyrlægernes Medlems-blad til at paastaa, at Slagtehusinspektøren i Randers har slaaet denne Sag for stærkt op, og til at bebrejde ham, at han havde sagt, at der ikke skulde strøs Sand paa, og han bebrejder ham, at han var Skyld i denne Slagtermesters økonomiske Under-gang — han har nemlig for længe siden maattet flygte ud af Byen. Jeg vil gerne have Lov til her at rense Randers Bys Slagtehusinspektør for denne Beskyldning. Samtlige Borgere i Randers By er vor Slagtehusinspektør overordentlig taknemme-lige for den haandfaste Maade, hvorpaa han tog denne Sag. Det er os ikke ligegyldigt, om saadant sygt Kød forhandles, ganske vist til en billig Penge, til Byens Smaa-folk, hvis Børn kan tage Skade deraf. Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at hvis denne Dom bl. a. paa Grundlag af det ærede Medlem Hr. Hedelunds Udtalelse, der er optrykt i Sagens Akter og har været fore-lagt i Retten baade her og der, en Dom, hvorved Slagtehusinspektøren fik en Bøde paa 10 000 Kr., foruden at han skulde be-tale omtrent 1 000 Kr. i Sagsomkostninger, var blevet stadfæstet ved Højesteret, vilde Randers By have betalt disse Penge. Men i øvrigt er der nu ogsaa kommet forskelligt frem, som fuldt ud slaar det ærede Medlem Hr. Hedelunds Kritik ned. Paa Spørgs-maalet om, hvorvidt denne Slagtermester har maattet forlade Byen paa Grund af Slagtehusinspektørens Udtalelser til Pres-sen — som i øvrigt ikke forud var Pressen ukendt, bl. a. fordi de havde været hos Politiet og faaet dem i Forvejen og i øvrigt i 6 Dage havde vidst Besked om Afæren —, og paa Spørgsmaalet, om man kunde tænke sig, at det er det, som har